



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXXII. Gregorii Papae I. Ad Dominicvm Episcopvm
Carthaginensem. De laude caritatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

EPISTOLA XXXII.

GREGORII PAPÆ I.

AD DOMINICVM EPISCOPVM CARTHAGINENSEM.

De laude caritatis.

Gregorius Dominico episcopo Carthaginensi.

SCRIPTA sanctitatis vestræ, quæ latore præsentium de-
ferente suscepimus, ita sacerdotalem modestiam lo-
quebantur, vt auctoris sui corporalem nobis quodammodo
præsentiam blandirentur. Nec enim sermo rarus ali-
quid officit, vbi manet in animis continuus dilectionis af-
fectus. Magna autem caritas virtus est, dilectæ frater, quæ
sinceritatis suæ vinculo alterna mutuo affectu corda con-
stringit, & ea a gratiæ non finit compage dissolui, disiun-
cta coniungit, vnitæ custodit, & ignotos sibi imagine red-
dit cognitos per amorem. *Quisquis igitur in huius cardine*
mentem figit, eum de supernæ patriæ habitaculo cuiuslibet
aduersitatis impulsio non euellit; quoniam quocumque se
verterit, a mandatorum limite non excedit. Vnde
& in eiusdem caritatis laude per egregium prædicatorem
dicitur: *Quæ est vinculum perfectionis. Quantæ itaque sit lau-* Coloff. 3.
dis aspicimus, quæ perfectionem non solum in mente ge-
nerat, sed etiam ligat. *Quia igitur huius virtutis igne suc-*
censum tuarum te prodit locutio literarum, vberi in Do-
mino exultatione latiflor, atque opto vt hæc in te magis
magisque resplendeat; quia lux gregis flamma est pastoris.
Decet enim pastorem, decet dominicum sacerdotem mo-
ribus & vita clarescere; quatenus in eo tamquam in vi-
tæ suæ speculo plebs commissa & eligere quod sequatur,
& videre possit quod corrigat. Scientes præterea vnde
in Africanis partibus sumpserit ordinatio sacerdotalis ex-
ordium, laudabiliter agitis quod sedem apostolicam di-
ligendo ad officii vestri originem prudenti recordatione
recurratis, & probabili in eius affectum constantia per-
manetis. Certum quippe est, quia vestro honori addi-
tis, quidquid reuerentiæ ac deuotionis ordini sacerdo-
tali exhibetis; quia per hoc vt vicaria erga vos dilectione
adstringi debeat inuitatis. *Quod supereft, carissime fra-*
ter, omnipotentem Dominum assidua oratione posca-

mus; quatenus cordis nostri gressus in veritatis suæ trahimenter dirigat, & ut ad cælestia regna perducat, nominis officium protectionis suæ gratia operibus nos exhibere concedat.

Mense Augusto, indictione prima.

EPISTOLA XXXIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM SQVILLATINVM.

De oppressione monachorum Castellensis monasterii.

Gregorius Ioanni episcopo Squillatino.

GRAVE nimis & contra sacerdotale constat esse propostum, velle cuiusquam monasterii priuilegia olim indulta confundere, & ad irritum quæ sunt pro quiete disposita niti deducere. Questi itaque nobis sunt monachi Castellensis monasterii, quod in fraternitatis vestræ ciuitate est constitutum; quia eidem monasterio quædam contra ea quæ a prædecessoribus vestris promissa ac consuetudine longa seruata sunt festinetis superinducere, & antiquam ordinationem quadam præiudicij nouitate turbare. Proinde his fraternitatem vestram hortamur affatus, vt, si ita est, ab eius molestia se sine aliqua excusatione contineat, & quæ ei sunt diutius custodita, nullius occasionis tentet usurpatione conuellere: sed cuncta illibate, & sine aliqua studeat refrigeratione seruare, & plus sibi in eodem monasterio, quam prædecessoribus suis licuit, nouerit non licere. Quia vero pariter questi sunt fraternitatem tuam quædam de monasterio sub xenii quasi specie abstulisse; necesse est vt si quid te indecenter recolis accepisse, sine dilatione restituas, ne auaritia te grauiter culpa redarguat, quem largum erga monasteria sacerdotalis magis debuerat munificentia demonstrare. Seruatis itaque omnibus, quæ a tuis, sicut diximus, prædecessoribus promissa sunt ac seruata, curæ tuæ sit circa aëtus ac vitam consistentium illic monachorum te vigilantem insistere; & si quempiam illic praeue conuersari, aut in aliquam immundiciæ, quod absit, culpam inuenieris incidisse, districta ac regulari emendatione corrigerere. Nam sicut ab iis quæ incongrue usurpantur fraternitatem vestram volumus abstine-

re,